

Die briewe van Paulus - 1 Korintiërs Deel 18: Ewige lewe deur die Gees

Deur William Finck

In die eerste gedeelte van hoofstuk 15 van sy eerste brief aan die Korintiërs het Paulus van Tarsus verskeie basiese, maar belangrike en fundamentele Christelike konsepte bespreek. Eerstens het hy die werklikheid van die opstanding van Christus verduidelik soos dit deur soveel getuies getuig is. Daarna illustreer hy die feit dat as Christus opgewek is, die kinders van Israel ook ten volle verseker kon wees van so 'n opstanding, aangesien Christus vir die sondes van die kinders van Israel gesterf het, sodat hulle inderdaad kan deelneem aan so 'n opstanding, soos beloof deur die Skrif. Met bogenoemde het Paulus ook bewys dat as iemand buite hierdie beloftes is, jou geloof tevergeefs is, en ons het geïllustreer hoe die King James Version en ander vertalings van die Nuwe Testament Paulus se taal in hierdie verband ignoreer. Paulus het ook beweer dat nie net die kinders van Israel nie, maar ook die hele Adamiese ras opgewek sal word, waar hy in vers 22 geskryf het: "Net soos in Adam almal sterwe, dan sal almal in Christus op dieselfde manier lewendig word." Hierdeur gee Paulus 'n opsomming van dieselfde dinge wat Paulus 'n paar jaar later in hoofstuk 5 van sy brief aan die Romeine breedvoerig verduidelik het. Aan die kinders van Israel is beloof nie net die ewige lewe nie, maar ook die regverdiging. Hierdie belofte word op verskeie plekke in die Skrif uitgedruk, waar die Woord van God verseker dat al die sondes van die kinders van Israel inderdaad gereinig sal word.

Hierdie belofte word ook uitdruklik uitgedruk in Jesaja hoofstuk 45, waar dit sê: “In die HERE sal al die nageslag van Israel geregverdig word en sal roem.” Die res van die Adamiese ras sal egter ook opgewek word, en ook hulle sal die oordeel van Christus ten opsigte van hulle werke in die gesig staar. Met betrekking tot hierdie opstanding en oordeel haal ons die woorde van Christus aan uit die King James Version van Johannes hoofstuk 5, waar die vertaling die oordeel wat die Adamiese ras aan die einde van die dae in die gesig staar, 'n verdoemenis noem. Die Griekse woord is egter κρίσις (Strong's # 2920), wat oordeel is, en oordeel impliseer nie noodwendig verdoemenis nie. Maar dit is die vertalers wat blykbaar God se besluit vir Hom gemaak het. Aangesien die implikasie van die woord verdoemenis baie voorspelbaar is, kom baie Christene tot verkeerde gevolgtrekkings wanneer hulle Johannes hoofstuk 5. lees, maar Christus het eerder op 'n ander plek, Matteus hoofstuk 12 en in Lukas hoofstuk 11 opgeteken is, gesê dat die manne van Nineve en die koningin van die Suide sou in die oordeel opstaan en 'hierdie ras' veroordeel, waardeur Hy na sy vyande in Jerusalem verwys. Om hierdie rede het Paulus aan die Romeinse geslag van Adam, in Romeine 5 gesê: 18 Soos een oortreding gelei het tot veroordeling vir alle mense, so het een daad van gehoorsaamheid dus ook gelei tot vrypraak en lewe vir almal. Ewige lewe is gewaarborg vir die hele Adamiese ras, en die beloning in die oordeel vir u werke is 'n ander saak. Paulus het dit reeds verduidelik in 1 Korintiërs hoofstuk 3.

Die Boek van die Lewe is die Woord van God , soos Christus die Woord is wat Vlees gemaak is, en as diegene wat in die Boek van die Lewe geskryf is, wat “die nasies van die wat gered word” genoem word, toegang tot die Koninkryk van God het as soos dit staan in Openbaring hoofstuk 21, dan word die nasies van Genesis hoofstuk 10 almal in die boek van die lewe opgeskryf omdat hulle in die Woord van God voorkom. Hoewel geen baster die gemeente van Yahweh kan binnegaan nie, was die manne van Nineve Assiriërs, afstammeling van Sem deur Assur, net soos die koningin van die Suide 'n Adamiese afstammeling van Gam was. Hierdie Genesis 10 -nasies word almal "van bo gebore" soos Adam "van bo af gebore" is, en daarom het hulle deel van die uiteindelijke herstel van ons ras. Die Adamiese ras het hierdie belofte in Genesis 3:22 ontvang, waar daar van Adam gesê word "dat hy nie sy hand uitsteek en ook van die boom van die lewe neem en eet en vir ewig lewe nie". Dit was om die man te vergoed as hy die boom van die kennis van goed en kwaad geneem het, wat diegene verteenwoordig met wie hy hoerery gepleeg het. Soos daar in die wysheid van Salomo gesê word: “Want God het die mens geskape om onsterflik te wees en hom as beeld van sy ewigheid gemaak.” Mense moet hulle nie indink dat die doel van Yahweh soos Hy sy skepping ontwerp het, kan misluk nie.'N Ander konsep wat Paulus geïllustreer het, was die afskaffing van alle heerskappy, lisensie en mag aan die einde van die eeu deur Yahshua Christus, en hier het ons opgehou in vers 24, in die middel van Paulus se illustrasie.Daar is 'n 'groot prentjie' wat die Bybel illustreer wat in een baie basiese konsep uiteengesit kan word: Die mens het die keuse om Yahweh hulle God as Koning te volg of om die

heerskappy van die mens as ons koning te hê. Maar die mens het regtig geen keuse nie, want slegs Yahweh hulle God kan Koning wees, en hulle sal die moeilike les op een of ander manier leer. Adam verwerp God vir sy eie wêreldse begeertes, en kies om van die Wet van God af te wyk en sy vrou te volg. Nimrod is onder die mense uitgesonder omdat hy sy eie mag aangeneem het om oor ander te heers. Later het die kinders van Israel die heerskappy van Yahweh heeltemal verwerp in ruil vir 'n wêreldse koning. Die Bybel beeld elkeen van hierdie gebeure aan die relatiewe begin van 'n nuwe era in die geskiedenis van die mens uit, en beeld hierdie gebeure ook af as 'n afwyking van God aan die kant van die mens. Daarom het Yahweh self die gestalte van die mens aangeneem sodat Hy inderdaad hulle Koning sou wees, en Yahshua Christus alleen die Koning van die Konings is. Paulus het hierdie konsep verstaan en hy gee dit hier uit in sy eie woorde, alhoewel hy hierdie brief geskryf het 40 jaar voordat Johannes die woorde van Christus in die boek van Openbaring opgeteken het waar Yahshua dit self uitgebreid illustreer het.

Paulus bely dus dat Christus die eerste vrug van die opstanding is, en dat die gesalfde, Sy volk, sou opgewek word met sy aankoms. Met die “Sy koms” verwys Paulus na die beloofde wederkoms van Christus. Ongelukkig is dit iets wat selfs baie identiteits christene weier om letterlik te aanvaar. In Handeling 1 sien ons erger dat dit opgeteken is in 'n gesprek tussen sekere boodskappers van God en die apostels self, waar ons lees: 9 Nadat Hy dit gesê het, is Hy opgeneem terwyl hulle dit sien, en 'n wolk het

Hom weggeneem, sodat hulle Hom nie langer kon sien nie. 10Terwyl Hy weggaan en hulle nog stip na die hemel kyk, het daar skielik twee mans in wit klere by hulle gestaan. 11Dié sê toe vir hulle: “Galileërs, waarom staan julle so na die hemel en kyk? Hierdie Jesus wat van julle af na die hemel toe opgeneem is, sal net so terugkom soos julle Hom na die hemel toe sien opgaan het.”Paulus sê dan dat die voleinding sou plaasvind, “wanneer Hy die koninkryk sou oorgee aan Yahweh, wat ook die Vader is; wanneer Hy alle heerskappy en alle lisensie en mag sal afskaf. ” Hiermee sien ons Paulus se belofte dat alle wêreldse stelsels en regerings van die mens aan die einde van die eeu afgeskaf sal word. Omdat Christene besef dat die stelsels en regerings van mense die gevolg is van die sondes van mense, moet hulle probeer om hulleself nou aan Christus en aan die Wet van God te voldoen, en hulself voor te berei op hul enigste ware Koning se terugkoms terwyl Hy hulle vermaan waar Hy gesê het: "As u My lief het, bewaar my gebooië. " Dit is die ware Evangelie van die Koninkryk. [Dit was die hele tema van die onlangse episode van Walking the Walk saam met broer Ryan die afgelope Saterdag.]Hiermee gaan Paulus van Tarsus verder om dinge te verduidelik wat verband hou met die wederkoms van die Christus:

25 Dit is inderdaad nodig dat Hy moet regeer totdat Hy al die [A "sy"] vyande onder sy voete plaas. 26 Die laaste vyand wat afgeskaf is, is die dood; 27 daarom is “almal onder sy voete onderwerp”.

Die laaste vyand wat afgeskaf is, is die dood, en in die boek van Openbaring in hoofstuk 21 lees ons “14 En die dood en die hel is in die poel van vuur

gewerp. Dit is die tweede dood. 15 En elkeen wat nie in die boek van die lewe geskrywe gevind is nie, is in die poel van vuur gewerp. " Daar is baie wat verskonings sou wil maak vir diegene wat nie in die boek van die lewe geskryf is nie, wat skynbaar al die sogenaamde rasse en nasies is wat geen beloftes in die Skrif het nie, en hulle beweer (soos Wesley Swift so verkeerdelik beweer het) dat die Vuurmeer verteenwoordig 'n soort reinigingskrag. Die Vuurmeer moet eerder 'n vernietigende krag wees, want die hel, die dood, die dier en die valse profeet kan beslis nooit gereinig word nie. God het die Adamiese mens geskape om onsterflik te wees, en hoewel, soos Paulus in Hebreërs hoofstuk 9 sê: "27 ... dit is 'n mens bestem om eenmaal te sterwe, maar daarna die oordeel", is die oordeel vir die Adamiese ras 'n oordeel oor die lewe, soos Paulus in Romeine hoofstuk 5 geskryf het 18 Soos een oortreding gelei het tot veroordeling vir alle mense, so het een daad van gehoorsaamheid dus ook gelei tot vrypraak en lewe vir almal.

Die Adamiese mens, terwyl hy die dood in hierdie lewe waarneem, is werklik onsterflik, die doel van hierdie lewe is die ervaring van sonde, sodat die mens God beter kan dien in die komende lewe. Soos Paulus ook in Romeine hoofstuk 8 gesê het, "18 Want ek reken dat die lyding van die huidige tyd nie waardig is om vergelyk te word met die heerlijkheid wat in ons geopenbaar sal word nie." In vers 27 haal Paulus uit Psalms 8: 6 aan. Die Psalm self verwys na die skepping van die Adamiese mens in Genesis hoofstuk 1: "4 Wat is die mens, dat U aan hom dink? en die mensekind, dat U hom besoek? 5 Want U het hom 'n bietjie laer as die engele gemaak en hom met

heerlikheid en eer gekroon. 6 U laat hom heers oor die werke van u hande; U het alles onder sy voete gelê: 7 alle skape en beeste, ja, en die wilde diere van die veld; 8 Die voëls van die lug en die visse van die see en alles wat deur die paaie van die see gaan. 9 HERE, ons Here, hoe hoog is U Naam oor die hele aarde! ” Die Adamiese man het verval van die doel wat Yahweh vir hom bedoel het, soos dit in Genesis hoofstuk 3 beskryf word. Net soos 'n duisend jaar is soos een dag vir God, was die afgelope 7 500 jaar deel van die proses van regstelling. Paulus herhaal hierdie onderwerp in opvolgende briewe. In sy brief aan die Efesiërs wat baie later uit Rome geskryf is, het Paulus oor die proses gepraat asof dit afgehandel is. Daar (in hoofstuk 1) het hy gebid en gepraat oor die soewereiniteit van Christus, dat Hy “ 21 hoog bo elke mag en gesag, elke krag en heerskappy, en wat daar ook al sprake van mag wees, nie net in hierdie bedeling nie, maar ook in die bedeling wat kom. 22Ja, aan Hom het God alles onderwerp, Hom bo alles verhef en Hom aangestel as hoof van die kerk. 23Die kerk is sy liggaam, die volheid van Hom wat alles in almal vervul. Dit beteken nie dat dit eintlik voltooi is nie, maar is slegs 'n weerspieëling van Paulus se Christelike verwagting. In sy brief aan die Hebreërs, wat nie lank na sy arrestasie, uit Caesareia geskryf is nie, het Paulus meer pragmaties geskryf en hierdie Psalm weer aangehaal (in hoofstuk 2) dat “6 maar iemand het êrens getuig en gesê: Wat is die mens, dat U aan hom dink, of die mensekind, dat U hom besoek? 7 U het hom 'n weinig minder as die engele gemaak; met heerlikheid en eer het U hom gekroon en hom oor die werke van u hande aangestel. 8 Alle dinge het U onder sy voete gestel. Want in die onderwerping van alle dinge aan hom het

Hy niks uitgesonder wat aan hom nie onderworpe is nie. Maar nou sien ons nog nie dat alle dinge aan hom onderwerp is nie;

9 maar ons sien Hom, *naamlik* Jesus, wat vir 'n kort tydjie minder as die engele gemaak is, vanweë die lyde van die dood met heerlikheid en eer gekroon, sodat Hy deur die genade van God vir elkeen die dood sou smaak.

10 Want dit het Hom betaam, ter wille van wie alle dinge en deur wie alle dinge is, as Hy baie kinders na die heerlikheid wou bring, om die bewerker van hulle saligheid deur lyde te volmaak. 11 Want Hy wat heilig maak, sowel as hulle wat geheilig word, is almal uit Een; om hierdie rede skaam Hy Hom nie om hulle broeders te noem nie,

12 wanneer Hy sê: Ek sal u Naam aan my broeders verkondig, in die midde van die gemeente sal Ek U prys; 13 en verder: Ek sal my vertrouwe op Hom stel; en verder: Hier is Ek en die kinders wat God My gegee het. Die verbinding van Yahshua Christus met die heerskappy van Genesis hoofstuk 1 deur Paulus is oënskynlik omdat die mens net daardie heerskappy kan hê met gehoorsaamheid aan God, en slegs Christus was gehoorsaam: alle ander mense het gesondig. Vers 27: Daar staan immers geskrywe: “Alles het Hy aan Hom onderwerp.” Maar as die Skrif sê dat alles aan Christus onderwerp is, is dit duidelik dat die Vader wat alles aan Hom onderwerp het,

uitgesonder is. 28 Wanneer alles dan aan die Seun onderwerp is, sal Hy Hom ook self onderwerp aan die Vader wat alles aan Hom onderwerp het. So sal God alles wees vir alles. Wat hierdie vertaler betref, het die King James Version hierdie verse verwoes, en ander vertalings doen niks beter nie. Die taal van die gedeelte is moeilik. Paulus verduidelik egter dat Christus, wat die vlees gemaak is, aan Sy eie woord onderworpe is totdat die woord vervul is. In sy woord het Hy 'n sewe maal straf opgelê vir die kinders van Israel. Hy

het ook die geprofeteerde “tyd van benoudheid van Jakob” bepaal. Hy het lisensie aan sy teëstanders en die goddeloses gegee asook die wêreldstelsel, wat in die boek van Openbaring “Mystery Babylon” genoem word, dat dit sou heers “waar ook al die mensekinders woon” totdat al die tye van straf voltooi is. Nou wag ons op die val van Babilon, soos dit in Openbaring hoofstuk 18. beskryf word. Babilon sal inderdaad val, en daarvoor moet die kinders van God wat Hom liefhet, voorbereid wees, soos Paulus in 2 Korintiërs hoofstuk 10 sê dat hulle '5 verbeelding moet afwerp en alles wat hoog is tot die kennis van God, en elke gedagte tot gehoorsaamheid van Christus in ballingskap bring; 6 En bereid was om wraak te neem op alle ongehoorsaamheid, as julle gehoorsaamheid vervul is. ”

Die wederkoms van Christus, waar alle dinge inderdaad onder sy voete onderwerp sal word, word beskryf as wat gebeur het na die val van die verborgenheid Babilon, in Openbaring hoofstuk 19, waar die apostel sê: “11 En ek het die hemel sien oopgaan en daar was 'n wit perd; en hy wat op hom sit, is Getrou en Waaragtig genoem, en in geregtigheid oordeel en voer hy oorlog. 12 Sy oë was soos 'n vuurvlam, en op sy kop was daar baie krone; en hy het 'n naam laat skryf wat niemand kon ken nie, behalwe hy self. 13 En hy was bekleed met 'n kleed wat in bloed gedoop was, en sy naam word die Woord van God genoem. 14 En die leërs wat in die hemel was, het hom gevolg op wit perde, bekleed met fyn linne, wit en skoon. 15 En uit sy mond gaan 'n skerp swaard, sodat hy die nasies daarmee kan slaan; en hy sal hulle met 'n ysterstaf regeer; en hy trap die parskuip van die grimmigheid en die grimmigheid van die almagtige God. 16 En hy het 'n naam op sy kleed en op

sy heup geskrywe: KONING VAN KONINGS EN HERE VAN HERE. 17 En ek het 'n engel in die son sien staan; en hy het met 'n groot stem uitgeroep en vir al die voëls wat in die middel van die hemel vlieg, gesê: Kom versamel julle by die maaltyd van die grote God; 18 sodat julle die vlees van konings en die vlees van die owerstes en die vlees van die helde en van die vleis van die perde en van die wat daarop sit, kan eet, en van die vlees van alle mense, beide vry en in diens, beide klein en groot. 19 En ek het die dier en die konings van die aarde en hulle leërs bymekaargekom om oorlog te voer teen hom wat op die perd sit, en teen sy leër. 20 En die dier is geneem, en saam met hom die valse profeet wat wonderwerke voor hom verrig het, waarmee hy bedrieg het wat die merk van die dier ontvang het, en die wat sy beeld aanbid het. Albei is lewendig in 'n vuurpoel gegooi wat met swavel brand. 21 En die oorblyfsel is gedood met die swaard van hom wat op die perd sit, en die swaard het uit sy bek uitgegaan; en al die voëls was vol van hulle vlees. ”

Dit is hierdie punt wat nog nie in die geskiedenis vervul is nie, dit wat in Openbaring hoofstuk 19 beskryf word, dat alle dinge inderdaad onder Christus onderwerp sal word, moet nog gebeur. Dit is die bruilofsmaal van die Lam, wanneer al die nasies wat beskryf word as versamel teen die kinders van Israel, vernietig sal word, soos dit ook in Esegïël hoofstukke 38 en 39, in Openbaring hoofstuk 20 en elders, gesê word. Daar is geen verskil tussen die Woord van God in Esegïël en die Woord wat Vlees gemaak is in die boek van Openbaring nie, of die belofte in Jeremia waar Yahweh vir Israel gesê het: “11 Want Ek is met jou, spreek die HERE, om jou te red: alhoewel

ek die einde van al die nasies waarheen ek u verstrooi het, maar ek sal jou nie heeltemal beëindig nie. Om te verstaan hoe soveel nasies vernietig kan word, terwyl die belofte van Christus terselfdertyd alles aan Homself moet onderwerp, verg 'n begrip van die wêreldgeskiedenis binne die konteks van die Bybel, en watter dinge is deel van God se skepping in teenstelling met wat is 'n deel van die Sataniese korrupsie van God se skepping, wat deur die sondes van sowel mense as engele gepleeg is. Dit is die studie van wat ons Christelike identiteit kan noem. 29 Wat anders sou hulle doen wat hulself namens die dooies verdiep as die dooies glad nie opgewek word nie? Waarom word hulle selfs namens hulle gedompel [Die MT het "namens die dooies"]? Die teks van die Nestle-Aland Novum Testamentum Graece, in beide die 27ste en 28ste uitgawes, punktueer hierdie vers 'n bietjie anders: 'Wat anders sou die mense wat hulle namens die dooies dompel, anders doen? As die dooies glad nie opgewek word nie, waarom word hulle dan namens hulle gedompel? " Dit is ook die manier waarop die vroeë Christelike skrywer Tertullianus Paulus se woorde verstaan het. Tertullianus het op 'n paar plekke in sy geskryfte kommentaar gelewer op hierdie gedeelte. In sy kommentaar is dit egter duidelik dat hy nie histories van hierdie praktyk geweet het nie, en nie eens seker was van 'n letterlike interpretasie van hierdie woorde van Paulus in verband met die water doop ritueel nie. In sy werke getiteld The Five Books Against Marcion, in boek 5, hoofstuk 10, skryf Tertullianus teen Marcion omdat Marcion onder meer die idee van 'n werklike opstanding van die liggaam verwerp het. Met verwysing na hierdie gedeelte hier in 1 Korintiërs, skryf Tertullianus " Wat ', vra hy [bedoelende Paulus],'

sal hulle doen wat vir die dode gedoop word, as die dode nie opstaan nie?

"En dan sê Tertullianus" Nou , let op die praktyk, (wat dit ook al was.) "Maar hy gebruik hierdie gedeelte van 1 Korintiërs steeds ter ondersteuning van die Christelike idee van opstanding. Ons noem dit om die feit uit te lig dat Tertullianus, een van die vroegste noemenswaardige Christelike skrywers, nie presies weet wat Paulus bedoel het deur te verwys na mense wat vir die dode gedoop is nie. Op die oppervlak, as 'n mens 'n kerklike wêreldbeskouing het, blyk dit dat Paulus mense beskryf wat namens die dooies waterdoop ondergaan, volgens die ritueel wat die Mormone vandag het. Dit is egter nie noodwendig wat Paulus beskryf nie, en dit is nie bekend dat so 'n ritueel deur vroeë Christene beoefen is nie. Selfs Tertullianus het nie presies geweet waarna Paulus verwys nie. In Romeine hoofstuk 6 sê Paulus egter "3 Weet julle nie dat so baie van ons wat in Jesus Christus gedoop is, in sy dood gedoop is nie? 4 Daarom word ons saam met Hom begrawe deur die doop in die dood, sodat net soos Christus uit die dode opgewek is deur die heerlijkheid van die Vader, so ook ons in nuwe lewe moet wandel. " Dit is meer aanvaarbaar dat Paulus 'n raaiselagtige verwysing maak na die vele Christelike martelare van destyds of miskien ook na diegene wat hulself op ander maniere aan Christus toewy, wat ons van sy volgende stelling af kan lei: 30 En waarom loop ons elke oomblik die risiko? 31 Daagliks word ek gedood; ja, jou [A het "ons"] rede om te roem, broeders, [P46, D, en die MT wil "broers" hê; die teks volg χ , A en B.] wat ek het in Christus Yahshua, ons Prins. Ek meen dat die weergawe van 15:31 in die Christogenea Nuwe Testament baie letterlik is, woord vir woord met die

Grieks, en as dit met die King James Version vergelyk word, is dit moeilik om te dink hoe hierdie vertalers tot so 'n weergawe van die teks kon kom.

Die Griekse woord vir risiko is 'n werkwoord, κινδυνεύω (Strong's # 2793), wat beteken "om waaghalsig te wees, 'n onderneming te waag, die risiko te neem, 'n waaghalsige ding te doen ..." (Liddell & Scott), en daarom is dit risiko hier. Deur dit te sê, staaf Paulus ons interpretasie van sy stelling in 1 Korintiërs 7:26, waar hy met verwysing na maagdelikheid sê: 26 Ek meen dat, met die oog op die swaarkry van die eindtyd, dit vir 'n mens goed is om te bly soos hy is

Dit moet egter ook verstaan word dat Paulus, vervolgd, nie as 'n passiewe slagoffer vervolgd is nie. In sy poging om die Evangelie van Christus te versprei, het hy openlik sy lewe in gevaar gestel. Daarom beskou hy homself as daaglik gedood in die dreigemente en ander struikelblokke wat hy van die vyande van Christus in die gesig gestaar het. Paulus van Tarsus het homself gesien as 'n dienskneg van die gemeentes van Christus, en daarom het hy sy offerandes as 'n naam vir hulle beskou. Daarom was sy beproewings hul rede om te roem, asof hulle self sulke dinge ondergaan het, selfs al was dit nie so nie. Paulus vertel dit uitdruklik in hoofstuk 1 van sy brief aan die Kolossense, waar hy sê: "24 Nou, ek verheug my in hierdie lyding namens u, en ek vervang die tekortkominge van die lyding van die Gesalfdes met my vlees namens die liggaam self, wat die samestelling is; 25 waarvan ek 'n dienaar geword het in ooreenstemming met die administrasie

van die huisgesin van Yahweh wat aan my gegee is om u die woord van Yahweh te vervul ... "

32 As ek soos 'n man in Efesos met diere geveg het, wat baat dit my as die dooies nie opgewek word nie? "Ons moet eet en drink, want môre kan ons sterf."

Die Nestle-Aland Novum Testamentum Graece gee 'n leidraad in hierdie vers: 'As ek soos 'n man in Efesos met diere geveg het, wat baat dit my dan? As die dooies nie opgewek word nie 'Ons moet eet en drink, want more kan ons sterf.' 'Hierdie is 'n aanvaarbare alternatief.

Paulus het "in Efese met die diere geveg" en verwys na die probleme wat hy met die silwersmede gehad het soos dit in Handeling hoofstuk 19 beskryf word, wat "privaat veroordelende dwaalleer sal inbring" en wat Christus ontken as "natuurlike brute diere wat gemaak is om geneem en vernietig te word".

Petrus beskryf hulle verder as infiltreerders onder Christene, "vervloekte kinders" wat anders is as Christene, en hy bring hulle in verband met die "engele wat gesondig het ... aan wie die nevel van die duisternis vir ewig gereserveer is." Daarom moet hulle deel wees van die korrupsie van God se skepping, eerder as van die skepping self, omdat hulle duidelik nie as kandidate vir bekering tot Christus gereken word nie. Soos Paulus gesê het oor die Jode in 1 Tessalonisense hoofstuk 2, met verwysing na "diegene wat beide prins Yahshua en die profete doodgemaak het, en ons verban het, en wat Yahweh nie behaag nie, en in stryd is met alle mense". Uit die brief van

Judas, uit Johannes hoofstuk 8, Lukas hoofstuk 11, Openbaring 2: 9 en 3: 9 en uit Romeine hoofstuk 9 word beseef dat hierdie dinge bedoel is om die Edomitiese en Kanaänitiese vyande van God te beskryf, en nie net afvallige Israëliete nie.

Die stelling hier wat Paulus gebruik om die gesindheid uit te beeld van diegene wat geen hoop het op 'n opstanding nie, waar hy sê "ons moet eet en ons moet drink, want môre kan ons sterf", is 'n aanhaling uit Jesaja 22:13 in 'n verklaring gemaak om die afvalligheid van die kinders van Israel uit te beeld waarvoor hulle in die Assiriese ballingskap weggevoer sou word. As daar geen hoop is op 'n opstanding nie, as die mens nie onsterflik is nie, dan is ons beproewings nutteloos en kan ons net so verlekter tot verlustiging in wêreldse begeertes, aangesien niks anders saak maak nie. Paulus weerlê hierdie idee dan deur te sê:

33 Moenie mislei word nie, "slegte omgang bederf goeie karakter".

Dit is algemeen bekend dat dit 'n aanhaling van Paulus was wat direk geneem is van die Griekse digter Menander uit sy beroemde toneelstuk, Thais, waarvan die titelkarakter 'n prostituut was wat 'n passie vir jonger mans gehad het. Op sy beurt word 'n sekere fragment van die toneelstukke van Euripides genoem as 'n moontlike bron vir die aanhaling deur Menander. 'N Baie soortgelyke gesegde word weer gevind in Diodorus Siculus se biblioteek vir geskiedenis (16.54.4). Diodorus Siculus gebruik die frase van koning Filip van Makedon, vader van Alexander die Grote, en beskryf Filippus se omkoperij van die verraaiers wat hom gehelp het om die stede van

Griekeland te onderdruk. Hierdie aanhaling van Menander is nog 'n bewys van die feit dat Paulus van Tarsus goed vertrouwd was met die klassieke literatuur van die Grieke. Paulus waarsku sy lesers dat die Christelike karakter bedorwe is deur diegene wat nie in dieselfde Christelike hoop deel nie. Diegene wat geen aandeel het aan die Christelike hoop op opstanding uit die dood nie, het nie veel nut vir die Christelike sedes nie. 34 Julle moet nugter wees met die rede en geen fout begaan nie. Sommiges het onwetendheid oor Yahweh. Ek spreek met respek tot jou.”Die Griekse selfstandige naamwoord ἐντροπή (Strong's # 1791), is hier 'respek', en weer waar dit in 1 Korintiërs 6: 5 verskyn. Daar is 'n verwante werkwoord, ἐντρέπω, waarvoor die King James Version soms eerbiedig en soms respekteer gebruik, maar soms beskaamd of skaam moet wees, afhangende van die konteks. Paulus gebruik hier nie noodwendig die woord in so 'n negatiewe konteks nie.

35 Maar sommige sal sê: 'Hoe word die dode opgewek?' En 'Met watter liggaam sal hulle kom?'

Hierdie vrae wat Christene vandag nog vra, is klaarblyklik aan die begin van die verspreiding van die Evangelie aan Paulus gestel. Paulus vergelyk die liggaam met ander dinge in die natuur en bespot sulke vrae, asof die antwoorde geredelik bekend behoort te wees. Die belofte van 'n herstel van die fisiese liggaam na die dood word natuurlik in die Ou Testament gevind, maar dit word nie gereeld gevind nie en word ook nie in detail beskryf nie.

Ons sien in hoofstuk 19 van die boek Job die professie dat “25 Want ek weet

dat my verlosser lewe, en dat hy op die laaste dag op die aarde sal staan: 26 En hoewel wurms hierdie liggaam na my vel vernietig, tog in my vlees sal ek God sien: 27 Wie ek self sal sien, en my oë sal aanskou, en nie 'n ander nie; al word my teuels in my verteer. ” In Psalm 49 lees ons 'n vermaning teen die rykes, dat dit nie rykdom is wat 'n dooie van korrupsie kan red nie. Dan sien ons die bevestiging, “15 Maar God sal verlos my siel uit die mag van die graf, want hy sal my aanneem. Selah. ” Net so het Christus in die Evangelie mense gewaarsku om skatte in die hemel te versamel eerder as op die aarde, aangesien die hemelse belonings ewig is en die rykdom wat hier verkry word, tydelik is. Die hele Adamiese ras word inderdaad opgewek, maar volgens die Evangelie van Christus is dit hul ewige beloning wat bepaal word deur hulle aardse wandel. Uit Lukas hoofstuk 18: “22 En toe Jesus hierdie dinge hoor, sê Hy vir hom: Tog kort jy iets: verkoop alles wat jy het, en deel dit uit aan die armes, en jy sal 'n skat in die hemel hê; en kom en volg My . 23 En toe hy dit hoor, was hy baie bedroef, want hy was baie ryk. 24 En toe Jesus sien dat hy baie bedroef was, het hy gesê: Hoe beswaarlik sal hulle wat ryk is, in die koninkryk van God ingaan! 25 Want dit is makliker vir 'n kameel om deur 'n naalldoog te gaan, as vir 'n ryk man om in die koninkryk van God in te gaan. 26 En die wat dit gehoor het, sê: Wie kan dan gered word? 27 En hy sê: Die dinge wat by mense onmoontlik is, is by God moontlik. ”

Net soos ons in die Hebreuse Geskrifte vind, het die siele van die dooies in die Griekse en Romeinse heidense letterkunde in die onderwêreld gewoon,

en die moontlikheid om uit die dood terug te keer, kom tot uiting in legendes en poësie soos Euripides se toneelstuk Alcestis. In die Odyssee van Homerus beskryf 'n hele hoofstuk die besoek wat Odysseus aan Tartaros gemaak het en sy kommunikasie met die siele van die dooies. Net so het die ou Sumeriërs, Assiriërs en Babiloniërs almal dieselfde oortuigings en verhale gehad oor mense wat in die onderwêreld woon en selfs terugkeer, die tuiste van die dooies wat later deur die Grieke Hades genoem is en deur die Hebreërs Sheol. Die Grieke het die ewige lewe gesien op die “ Island of the Blessed” in die westelike see, of in die gedeeltes van Olympus, soos die Germaanse stamme vir hul helde in Valhalla gedoen het. Die onderwêreld is in die vroeë Germaanse sage Niflheim genoem. In die Germaanse poësie sou die dooie gode na die groot geveg Ragnarök aan die einde van die eeu weer lewe en herenig word op 'n hernieude aarde, net soos die Stad van God in Openbaring hoofstuk 22 'n nuwe woonplek vir die kinders beloof van Adam. Al hierdie mites en legendes herinner aan verskillende aspekte van 'n geloof wat baie soortgelyk is aan dié wat deur die Skrif uitgedruk word, selfs al kry hulle 'n wêreldse en heidense perspektief, wat deur die tyd gedra word deur die verskillende takke van die wit Adamiese ras.

Paulus beantwoord die vrae oor opstanding, en sy gebruik van die byvoeglike naamwoord wat dwaas beteken, is 'n reaksie op die vraag, maar was nie bedoel is om die wat dit gevra het te benoem nie: 36 Dwaas! Dit wat u saai, word dit nie lewend gemaak nie, al sterf dit ook? Ander weergawes lees die vers eerder as 'n eenvoudige stelling as 'n retoriese vraag, maar die betekenis is dieselfde. Die word deur Paulus vergelyk met 'n saad wat in die

grond geplant is. Die saad lyk dood en begrawe, maar tog word dit uiteindelik lewendig.

37 En dit wat jy saai, dit is nie die liggaam wat jy saai wat self sal produseer nie, maar 'n kaal korrel, hetsy byvoorbeeld koring of enige van die ander; 38 En die HERE gee daaraan 'n liggaam net soos Hy wou, en aan elkeen van die saadjies sy eie liggaam. Paulus maak die analogie dat slegs 'n klein deel van die plant, die kaal korrel wat op sigself nie eens op die res van die plant lyk nie, tog die hele plant kan reproduseer. Die ontwerp van God verseker watter plant elke saad plant. 39 Nie alle vlees is dieselfde vlees nie, maar een vlees van die mens, en 'n ander vlees van diere, en 'n ander van voëls, en nog een van visse.

Dit is duidelik 'n allegoriese vergelyking, en al die verskillende soorte vlees is nie beperk tot hierdie kategorieë nie. Met die mens bedoel Paulus die Adamiese man, anders sou rasvermenging nie as hoerery in 1 Korintiërs hoofstuk 10 en Judas 7 beskou word nie.

40 En liggame in die hemel en liggame op die aarde; 'n ster verskil in effulensie van sterre.

Dit lyk asof Paulus sê dat die aardse liggaam van 'n mens nie dieselfde effek as die geestelike liggaam het nie, en dat selfs verskillende geestelike liggame 'n groter glorie kan hê as ander.

42 Op hierdie manier is ook die herstel van die dooies. Dit word gesaai as verval, dit word opgewek in onverganklikheid. 43 Dit word gesaai in oneer,

dit word in ere opgewek. Dit word gesaai in swakheid, dit word opgewek in krag. 44 Dit word 'n natuurlike liggaam gesaai, 'n geestelike liggaam word opgewek; as daar 'n natuurlike liggaam is, is daar ook 'n geestelike.

Volgens die aantekeninge wat gepubliseer is saam met George Ricker Berry se Interlinear Greek-English New Testament, die 16de eeuse manuskrip van Stephanus saam met die 17de eeuse manuskrip van Elzevir (hierdie twee volgens Berry wat die sogenaamde Textus Receptus voorstel), en ook Griesbach se manuskrip van 1805, wil almal die woord vir “as” by die begin van die laaste klousule in vers 44 byvoeg, soos die King James Version dit sê: "Daar is 'n natuurlike liggaam en daar is 'n geestelike liggaam." Dit is 'n belangrike verskil, want op hierdie manier sou die een nie die bestaan van die ander aflei nie. Tog bied die tekste van die Nestle-Aland Novum Testamentum Graece in die 27ste en 28ste uitgawes geen bewys van so 'n variasie in enige van die manuskripte wat dit verteenwoordig nie, insluitend die van die meerderheidstekes. In Grieks kom die woord "liggaam" slegs een keer in hierdie klousule voor, maar twee keer in die King James Version sowel as die manuskripte van Stephanus, Elzevir en Griesbach (sien Berry). Nie een van die ou kodeks of papirusse, en blykbaar nie een van die manuskripte van die meerderheidstekes, ondersteun die lees van die King James -weergawe vir vers 44 nie. As daar 'n natuurlike liggaam is, is daar 'n geestelike liggaam. Elke Adamiese mens het 'n ewige gees van Yahweh God. Paulus vertel ons dat die bestaan van die een inderdaad die bestaan van die ander aflei. Paulus praat natuurlik van die opstanding van die Adamiese mens, en met

verwysing na die Adamiese mens in ooreenstemming met die Bybelse beskrywing van die skepping van die Adamiese mens, en nie van visse of voëls of selfs van mense van ander rasse wat buite die beloftes en dus selfs as hulle beweer dat hulle uit die geloof is, sou hulle geloof tevergeefs wees.

Uit Psalm 17:15, wat duideliker blyk uit die wysheid van Salomo, hoofstuk 2: "15 Wat my betref, ek sal u aangesig in geregtigheid aanskou; ek sal versadig word as ek wakker word, met u gelykenis." Soos die wysheid van Salomo in sy tweede hoofstuk sê: "23 Want God het die mens geskape om onsterflik te wees en het hom as beeld van sy ewigheid gemaak." As die Adamiese mens na die beeld en gelykenis van God gemaak is, dan het die Adamiese mens 'n onsterflike gees, wat God beslis is.

In vers 44 is die woord vir natuurlike ψυχικός (Strong's # 5591), en die woord vir geestelik is πνευματικός (Strong's # 4152). Dit is byvoeglike naamwoorde uit die ooreenstemmende selfstandige naamwoorde ψυχή en πνεῦμα, wat gewoonlik as siel en gees vertaal word soos hier in vers 45. Alhoewel hulle albei gees kan beteken, is die woord ψυχή in die Nuwe Testament meestal gebruik om die lewenskrag binne die liggaam, terwyl πνεῦμα gebruik is om die gees van die mens binne of buite die liggaam te beskryf.

45 En net soos daar geskrywe staan: "Die eerste mens [B wil die woord vir" mens "hê] Adam het in 'n lewende siel gekom," wil die laaste Adam [P46 hierdie tweede voorkoms van "Adam"] in 'n lewende Gees wees. Hier in

Paulus 45 omskryf Paulus uit Genesis 2: 7 waar daar staan "en die mens [Adam] het 'n lewende siel geword." Hierdie stelling is eintlik waar van beide Adam en Christus. Maar die een is 'n analogie vir die eerste, en die ander 'n analogie vir die tweede. Christus is ook nie die laaste Adamiese mens nie, in die sin dat daar geen ander na Hom in hierdie wêreld gebore is nie. Maar eerder, Hy is die "laaste Adam" omdat slegs twee Adamiese mans ooit geskep is met die direkte en persoonlike tussenkoms van Yahweh God, alhoewel Christus self God was, en elke ander Adamiese mens slegs 'n afskrif van die eerste is. In kringe van Christelike identiteit word Genesis 2: 7 al lank geïnterpreteer as die daad waarmee Yahweh sy Gees aan die Adamiese mens oorgedra het. As Yahweh egter 'n Gees is, dan is sy beeld geestelik, en die oordraging van die Gees word dus ook in Genesis 1:26 en Genesis 5: 3 voorgestel. Al drie hiervan is verskillende weergawes van die skepping van dieselfde Adamiese ras, wat begin met die eerste mens Adam. Daarom sê die wysheid van Salomo dat "God die mens geskape het om onsterflik te wees en hom 'n beeld van sy ewigheid gemaak het. "

46 Maar die geestelike was nie eerste nie; eerder die natuurlike, dan die geestelike: 47 die eerste mens uit die aarde, uit die grond; die tweede man uit die hemel. Die Codex Alexandrinus (A) en die meerderheidstekes het 'die tweede mens, die Here uit die hemel', terwyl die papiirus P46 in die derde eeu 'die tweede mens geestelik uit die hemel' het. Hier volg die teks van die Christogenea Nuwe Testament die Codices Sinaiticus (κ), Vaticanus (B), Ephraemi Syri (C) en Claromontanus (D). Dit is die eerste beduidende

variasies tussen die ou manuskripte vir hierdie gedeelte van Paulus se brief, sedert vers 31 waar sommige manuskripte die woord vir broers wil hê.

Paulus verwys nie na Christus alleen waar hy na die tweede mens verwys nie, maar hy maak eerder 'n analogie wat verwys na die dubbele aard van die Adamiese mens, wat die vlees van die aardse dra, maar wie se liggaam die Gees van Yahweh uit die hemel bevat . Adam het die gawe van die Gees van Yahweh gehad, maar hier gebruik Paulus hom as 'n tipe vir die vleeslike mens. Christus is die vleesgeworde Yahweh, wat die nageslag van Abraham op Hom geneem het (Hebreërs 2:16), sodat Hy eersgebore kon word onder baie broers (Romeine 8:29), 'n bewering wat slegs God kan maak, en Paulus gebruik die die wese van Christus as 'n tipe vir die geestelike aspek van die Adamiese mens. Daar is 'n taamlik ketterse standpunt wat hier aangespreek moet word, wat van vroeg af in sommige kringe van Christelike identiteit deurdring het. Dit was eers 'n bewering van Wesley Swift, wat wonderlike werk verrig het, maar wat ook menslik was soos ons almal, 'n paar foute begaan het. Swift het geglo dat die gees van 'n man voor die liggaam bestaan, en dat dit op die een of ander manier saam met die liggaam in die baarmoeder ingeplant is voor geboorte. Swift het hierdie oortuiging gebaseer op sekere skrifte wat gelees kan word asof dit dinge impliseer wat tot so 'n gevolgtrekking kan lei, maar wat nie noodwendig op die manier verstaan moet word nie. Die Skrif sê vir ons dat God mense ken voordat hulle gebore is, en dit is ongetwyfeld. Maar dit beteken nie dat mense God ken, of dat mense nog bestaan nie. Soos Paulus in Romeine sê, noem Yahweh dinge wat

nog nie bestaan nie, as bestaande. Hy ken beide mense en nasies voordat hulle ooit bestaan.

Die geeste van mense kom nie eerste nie: hulle bestaan nie buite die verstand van God nie, soos Paulus hier verduidelik dat eers die vleeslike of natuurlike mens kom, en dan die geestelike mens. Dat 'n mens aanvanklik uit die vlees is, en dan 'n mens uit die gees, beteken dat die gees nie bestaan voordat die vleeslike mens tot stand gekom het nie. Paulus sê dat die geestelike liggaam gesaai is in korrupsie, wat 'n natuurlike liggaam is wat uit 'n vleeslike saad kom, maar dit word in onverganklikheid opgewek omdat dit onsterflik is, selfs nadat die natuurlike liggaam afsterf, omdat "alle vlees soos gras is". Ons sien dus dat dieselfde Adamiese saad wat die natuurlike liggaam produseer, ook die geestelike liggaam produseer. Verder, as daar 'n natuurlike Adamiese liggaam is, is daar 'n geestelike Adamiese liggaam. Maar slegs Yahshua Christus, die Yahweh God wat in die vlees vleesgeword is, het die Adamiese mens voorafgegaan, afgesien van die natuurlike liggaam. Dat elke Adamiese man of vrou van bo gebore is, is duidelik omdat, soos die apostel Johannes in hoofstuk 3 van sy eerste brief sê: "9 Elkeen wat uit God gebore is, doen geen sonde nie; want sy nageslag bly in hom; en hy kan nie sondig nie, omdat hy uit God gebore is. " Die Gees wat van bo is, word oorgedra deur die saad by bevrugting in die wettige vereniging van 'n Adamiese man en 'n Adamiese vrou. In hierdie verband beskryf die apostel Petrus in sy eerste sendbrief "dat jy van bo af ontstaan, wat beteken dat dit van bo af kom, nie van verganklike ouerskap nie, maar van onverganklike,

deur die Woord van Yahweh wat lewe en bly". As die Adamiese mens die integriteit van die Skepping van God wil behou, moet hy sy eie rasse - integriteit handhaaf, omdat slegs die Adamiese ras hierdie onverganklike Gees as deel van sy genetiese saad verleen is. Toe Kain dus uit die tuin van God verdryf is, het Adam 'n seun gebaar wat hy Seth genoem het as 'n plaasvervanger vir Abel, en die Skrif verseker ons dat Seth 'n Seun na sy beeld' was in Genesis 5: 3. Die ander sogenaamde rasse het nie hierdie Gees nie, en ook nie basters nie, wat dus gebreekte reënbarke is wat uit verganklike ouerskap gebore is omdat nie al hulle voorvaders nie soos Adam was nie, naamlik vlees van sy vlees en been van sy been volgens die Woord van God. Dit is wat Petrus bedoel waar hy beskryf dat hy gebore is uit onverganklike ouerskap deur die Woord van God.

48 Soos hy van grond, soos dié ook van grond; en soos Hy in die hemel, soos dié ook in die hemel. Adam is uit die aarde en Christus is uit die hemel, Hy is die vleeslike vleeswording van Yahweh. Dit verteenwoordig die twee nature van die Adamiese mens, eers die vleeslike en dan die geestelike. Dit is nie andersom nie, soos Wesley Swift en ander hulle gedink het. Hier leer Paulus van Tarsus slegs die eenvoudige feite van die Skrif, want dit is die volgorde van die skepping, soos dit in die boek Genesis verduidelik word.

49 En net soos ons die gelykenis van die aarde gedra het, sal ons ook die gelykenis van die van die hemel dra. As daar 'n natuurlike Adamiese liggaam is, wees verseker dat daar 'n geestelike Adamiese liggaam is. 'N Ander en verwante kettery wat die Christelike identiteit deurdring, is dat daar Adamiese mans is wat nie die Gees het nie, waar ook daarop aangedring

word dat daar op een of ander manier verskeie skeppings was wat Adam genoem is. In deel 1 van ons onlangse “Pragmatic Genesis” -reeks het ons bewys dat Genesis hoofstukke 1, 2 en 5 almal verband hou met die skepping van een en dieselfde Adamiese ras vanuit verskillende perspektiewe. Die bewyse wat daar aangebied word, is veels te gedetailleerd en omvangryk om hier te herhaal. In die res van die Skrif is daar geen historiese of Bybelse Genesis hoofstuk 1 Adamiete in teenstelling met Genesis hoofstuk 2 Adamiete nie. Die Skrif sê op baie plekke dat Yahweh in ses dae, nie in agt nie, die hemel en die aarde gemaak het en alles wat daarin is.

50 Wat ek bedoel, broers, is dit: vlees en bloed kan nie aan die koninkryk van God deel kry nie. Die verganklike kan nie aan die onverganklike deel kry nie

Sonder die Gees wat Yahweh alleen aan die Adamiese ras oorgedra het uit al die wesens van sy skepping, sal 'n mens nie die koninkryk van die hemele beërwe nie. Om hierdie rede het Christus vir Nikodemus gesê dat 'tensy 'n mens van bo gebore is, hy die koninkryk van Yahweh nie kan sien nie', soos dit in Johannes hoofstuk 3 opgeteken is. Soos Paulus hier beskryf, dra die Adamiese ras die vlees van die aardse, maar het ook die Gees uit die hemel, en elke Adamiese man en vrou sal dus die beeld dra van die hemelse wat van bo gebore word. Die apostel Johannes het in die eerste hoofstuk van sy Evangelie van Christus oor Christus geskryf, en hy het gesê: “12 Maar baie wat Hom aangeneem het, het Hy aan hulle die gesag gegee wat die kinders van Yahweh moet verkry, aan die wat in sy Naam glo: 13 dié van gemengde

oorsprong [letterlik bloed] of uit die begeerte van die vlees of uit die wil van 'n mens, maar hulle wat uit Yahweh gebore is. " 51 Kyk, ek vertel julle 'n raaisel: ons sal nie almal aan die slaap raak nie, maar ons sal almal verander word. Die Codices Sinaiticus (Ⲙ) en Ephraemi Syri (C) het "ons sal slaap, maar nie almal sal verander word nie"; die Codex Alexandrinus (A) het "ons sal almal slaap, maar almal sal verander word", wat deels toegeskryf kan word aan 'n skriffout; die papyrus P46 uit die derde eeu het "ons sal nie almal slaap nie, en nie almal sal verander word nie"; die Codex Claromontanus (D) het "ons sal almal opgewek word, maar nie almal sal verander word nie"; in hierdie geval volg ons teks die Codex Vaticanus (B) en die meerderheidstekst, wat die meeste ooreenstem met vers 52, waar daar geen beduidende betekenisverskille tussen hierdie ou manuskripte is nie.

Die vraag word vandag nog gestel oor hoe die kinders van God in die herstel sal wees. Tradisioneel verwys identiteitschristene na die sogenaamde shekinah-heerlikheid in verband hiermee. Dit is duidelik in die Evangelie in die gebeurtenis wat bekend staan as die Transfigurasie op die berg, hier gedeeltelik uit Lukas hoofstuk 9: "28 En ná hierdie woorde het ons omtrent agt dae gebeur en Petros en Iohannes en Jakobos geneem, Hy [Christus] het gegaan berg op om te bid. 29 En tydens sy gebed gebeur dit dat die beeld van sy aangesig anders was en dat sy kleed wit blink. 30 En kyk, twee manne het met Hom gepraat, dit was Moses en Elia; Hierdie gebeurtenis was blykbaar met 'n groter doel as wat onmiddellik vir die apostels duidelik was, en miskien was dit ook so bedoel om 'n blik op die toekoms te wees. Ons

verkies egter om in hierdie opsig meer pragmaties te wees, na aanleiding van die woorde van die apostel Johannes wat in (eerste hoofstuk 3 van) sy eerste brief gesê het: “2 Geliefdes, nou is ons kinders van Yahweh, en nog is dit nie duidelik gemaak wat ons sal wees. Ons weet dat as Hy geopenbaar word, ons soos Hy sal wees, aangesien ons Hom net soos Hy sal sien. ”

52 In 'n oogwink, in 'n oogwink, met die laaste basuin; want dit sal klink en die dode sal onverganklik opgewek word, en ons sal verander word.

Die kodeks Alexandrinus (A) en Claromontanus (D) het 'en die dode sal onverganklik opgewek word', die teks volg op die papyrus P46 in die derde eeu en die Codices Sinaiticus (α), Vaticanus (B), Ephraemi Syri (C) en die meerderheid Teks. Uit 1 Henog, hoofstuk 49, uit die vertaling van Richard Laurence: “1 In die dae sal die heiliges en die uitverkorenes verander. Die lig sal oor hulle rus; en die glans en heerlikheid van die heiliges sal verander word. ”

Die openbaring van Yahshua Christus was nog nie aan Johannes gegee toe Paulus hierdie brief geskryf het nie, en dit was nog amper 40 jaar voordat dit deur die apostel opgeteken is. Dit lyk asof Paulus 'n profesie uit Jesaja hoofstuk 27 interpreteer: “12 En in die dag sal die HERE slaan van die rivier se kanaal tot by die stroom van Egipte, en julle sal een vir een versamel word een, o kinders van Israel. 13 En in dié dag sal die groot basuin geblaas word, en hulle sal kom wat gereed was om te sterwe in die land Assirië en die uitgeworpenes in Egipteland en die HERE aanbid in die heilige berg in Jerusalem. ”

Die uitgeworpenes in Egipte en diegene wat gereed is om te sterf in Assirië, verwys na die kinders van Israel, wat eens deur hierdie gevangenes gely het. 53 Hierdie verval wil beklee word met onverganklikheid, en hierdie sterflike in onsterflikheid.

Uit Psalm 63: "1 O God, U is my God; vroeg sal ek jou soek; my siel dors na jou, my vlees verlang na jou in 'n droë en dors land, waar geen water is nie; 2 Om u krag en u heerlijkheid te sien, soos ek u in die heiligdom gesien het. 3 Omdat u goedertierenheid beter is as die lewe, sal my lippe U prys. 4 So sal ek u seën terwyl ek lewe; ek sal my hande opsteek in u Naam. 5 My siel sal versadig word soos van murg en vet; en my en die mond sal u prys met vreugdevolle lippe: 6 as ek aan u dink op my bed en oor u peins in die nagwake. "

54 En wanneer hierdie verval onverganklikheid veroorsaak het en hierdie sterflike onsterflikheid beklee het, dan sal die woord wat geskrywe is, gebeur: "Die dood is verslind in oorwinning." 55 "Dood, waar is jou oorwinning? Dood, waar is jou angel?"

Die Codex Alexandrinus omskep die meeste van die eerste twee klousules van vers 54. Die papirus P46 uit die derde eeu en die Codices Sinaiticus (α), Ephraemi Syri (C) en die kodeks uit die 5de of 6de eeu, slegs bekend as 088, wil die klousule "hierdie verval" hê sal onverganklikheid beklee het ". Die teks volg op die Codices Vaticanus (B), Claromontanus (D) en die meerderheidstekes. In vers 55 transponeer die Codex Claromontanus (D) die woorde "oorwinning" en "steek", net soos die meerderheidstekes wat ook

Hades (Grave in die King James Version) het in die plek van die tweede voorkoms van die woord vir die dood. Daar volg die teks op die papyrus P46 uit die derde eeu en die Codices Sinaiticus (α), Vaticanus (B), Ephraemi Syri (C) en 088. Aan die einde van vers 54 haal Paulus uit Jesaja 25: 8 aan, en ons het reeds 'n gedeelte uit Jesaja hoofstuk 27 geïdentifiseer as die waarskynlike inspirasie vir Paulus se woorde in vers 52. Hier in vers 55 bied Paulus 'n aanhaling uit Hosea 13:14.

In Jesaja hoofstuk 25 lees ons: “5 Jy sal die geluid van vreemdelinge laat sak soos die hitte op 'n droë plek; selfs die hitte met die skaduwee van 'n wolk: die tak van die verskriklike sal laaggemaak word. 6 En op hierdie berg sal die HERE van die leëskare vir alle mense 'n fees van vet dinge maak, 'n maaltyd van wyne op die dors, van vetgoed vol murg, van wyne op die fyn gedroogde dors. 7 En hy sal op hierdie berg die voorblad van die bedekking wat oor alle mense gewerp word, vernietig en die voorhangsel wat oor al die nasies versprei is. 8 Hy sal die dood verslind in oorwinning; en die Here HERE sal trane van alle gesigte afvee; en die bestraffing van sy volk sal hy van die hele aarde af wegneem, want die HERE het dit gespreek. ” Vanwaar Paulus Hosea hoofstuk 13 aanhaal, binne 'n veroordeling van die sonde van die noordelike stamme van Israel: “12 Die ongeregtigheid van Efraim is vasgebind; sy sonde is verborge 14 Ek sal hulle loskoop uit die mag van die graf; Ek sal hulle verlos van die dood; o dood, ek sal u plaë wees; O graf, ek sal u verderf wees; bekering sal vir my oë weggesteek word. ”

Net so lees ons in Openbaring hoofstuk 21: “1 En ek het 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde gesien, want die eerste hemel en die eerste aarde het verbygegaan; en daar was nie meer see nie. 2 En ek, Johannes, het die heilige stad, die nuwe Jerusalem, sien neerdaal van God uit die hemel, voorberei soos 'n bruid versier vir haar man. 3 En ek het 'n groot stem uit die hemel hoor sê: Kyk, die tabernakel van God is by die mense, en hy sal by hulle woon, en hulle sal sy volk wees, en God self sal by hulle wees en hulle God wees. 4 En God sal alle tranes van hulle oë afvee; en daar sal geen dood meer wees nie, geen droefheid of geweens nie, en daar sal ook geen pyn meer wees nie; want die vorige dinge is verby. ”

Die belofte om die dood te oorwin, hou verband met die onsterflikheid van die Gees van Yahweh God in die mens, en in die sin is die dood altyd oorwin, alhoewel ons dit nie in hierdie lewe waarneem nie. Die slang het vir Eva gesê: "Julle sal sekerlik nie sterwe nie", maar toe sy oortree, het sy die dood in die gesig gestaar, en sy en Adam het in hul vlees gesterf. In Christus word die werke van die duiwel egter vernietig (1 Johannes 3: 8) omdat ons Adamiese ras inderdaad ewig is, want dit is hoe God dit geskep het. 56 Die engel van die dood is die sonde, en die sonde kry sy krag uit die wet van God. 57 Maar ons dank God dat Hy aan ons die oorwinning gee deur ons Here Jesus Christus.

Omdat ons dit weet, behoort ons Christelike geloof inderdaad standvastig te wees.

58 Daarom, my geliefde broeders, word julle standvastig, onbeweeglik, te alle tye volop in die werk van die Prins, wetende dat julle moeite nie leeg is by die prins nie. As ons deur die geskiedenis so baie Bybelse profesieë sien ontvou het, moet ons seker wees dat die res van die Skrif ook waar is, en ons wag ook geduldig op die hoogtepunt daarvan. In die lig van die dood moet die Christen dus in vrede wees met die wete dat hy inderdaad die dood sal oorwin deur die Gees van God in hom.